Rijksdienst voor Ondernemend Nederland

> Retouradres Postbus 10366 2501 HJ Den Haag

mr. dr. ir. J.W. Meewisse, voorzitter
ir. A.A.M. Bexkens
mw. dr. ir. J.C. van der Linden
ir. S. el Bouazzaoui, secretaris

Octrooicentrum Nederland, onderdeel van Rijksdienst voor Ondernemend Nederland
Octrooien, Valorisatie en Sectoren

Prinses Beatrixlaan 2
2595 AL Den Haag
Postbus 10366
2501 HJ Den Haag
www.rvo.nl/octrooien

ING Bank
IBAN: NL41INGB0705001296
BIC/Swift: INGBNL2A

Contactpersoon
Said El Bouazzaoui
T (088) 602 63 33

Onze referentie
ORE/2009570/L169

Datum 24/11/2017
Betreft: Advies ex artikel 84 Rijksoctrooiwet 1995 inzake NL octrooi 2009570

Verzoekster: Inspicos P/S
Gemachtigde: drs. A.A. Jilderda

Octrooihoudster: Sunrise Medical GmbH & Co. KG
Gemachtigde: dr.ir. F.P.E.M. Janssen

1. Het geding

Inspicos P/S (hierna: verzoekster) heeft op 5 mei 2017 een verzoekschrift met bijlagen ingediend bij Octrooicentrum Nederland, met het verzoek om een advies volgens artikel 84 van de Rijksoctrooiwet 1995 (hierna: Row 1995) uit te brengen omtrent de toepasselijkheid van de in artikel 75 lid 1 Row 1995 genoemde nietigheidsgronden op het Nederlands octrooi 2009570 (hierna: het octrooi).
Sunrise Medical Gmbh & Co. KG (hierna: octrooihoudster) heeft op 21 juni 2017 hierop een reactie ingediend.

Tijdens de hoorzitting van Octrooicentrum Nederland op 26 september 2017 heeft verzoekster haar standpunt nader doen bepleiten bij monde van haar octrooigemachtigde, dhr. A. Jilderda.
Octrooihoudster was bij de hoorzitting niet aanwezig, zoals zij reeds had medegedeeld in haar brief van 12 juli 2017.

De inhoud van de hiervoor genoemde stukken dient als hier ingelast te worden beschouwd.

Octrooicentrum Nederland, onderdeel van Rijksdienst voor Ondernemend Nederland

Datum
24/11/2017

Onze referentie
ORE/2009570/L169

Op 17 oktober 2017 heeft verzoekster nog een aanvullende brief ingediend. Deze brief is niet meegenomen in het advies, omdat daarmee de goede procesorde in het geding zou komen.

2. De feiten

Sunrise Medical Gmbh & Co. KG is rechthebbende op het Nederlandse octrooi 2009570 voor een "Midwielaangedreven rolstoel", welk op 7 april 2014 voor de duur van twintig jaren is verleend op een aanvrage ingediend op 4 oktober 2012.
Het octrooi omvat 14 conclusies. Conclusie 1 luidt:

> *"Midwielaangedreven rolstoel, omvattende een gestel en een daarmee verbonden ophangeenheid voor ten minste een aandrijfbaar wielelement, waarbij de ophangeenheid een met het gestel verbonden eerste draagarm voor het aandrijfbare wielelement omvat, welke eerste draagarm met een eerste uiteinde zwenkbaar met het gestel verbonden is, waarbij het aandrijfbare wielelement roteerbaar bevestigbaar is nabij een op afstand van het eerste uiteinde gelegen gedeelte van de eerste draagarm, en waarbij de ophangeenheid voorzien is van een met het gestel verbonden veer- en/of demperelement voor het daarmee veren en/of dempen van een zwenkende beweging van de eerste draagarm, waarbij de ophangeenheid een tweede draagarm voor een achterste steunwielelement omvat,* ***met het kenmerk, dat*** *de tweede draagarm met een eerste uiteinde zwenkbaar met de eerste draagarm verbonden is, en* ***dat*** *het veer- en/of demperelement tevens is ingericht voor het daarmee veren en/of dempen van een zwenkende beweging van de tweede draagarm."*

Conclusies 2 t/m 14 zijn afhankelijk van conclusie 1.

3. De nietigheidsbezwaren van verzoekster

Verzoekster betwist gemotiveerd de geldigheid van het octrooi. Hiertoe voert zij aan dat het octrooi nietig is op grond van een gebrek aan nieuwheid, inventiviteit en nawerkbaarheid.

Ter onderbouwing van haar bezwaren wijst verzoekster op de volgende openbaarmakingen:

Octrooicentrum Nederland, onderdeel van Rijksdienst voor Ondernemend Nederland

Datum
24/11/2017

Onze referentie
ORE/2009570/L169

D1: US 2012/0012416 A gepubliceerd op 19 januari 2012,
D2: WO 2008/124953 A gepubliceerd op 23 oktober 2008,
D3: EP 1142548 A gepubliceerd op 10 oktober 2001.

Meer in het bijzonder voert verzoekster aan dat conclusies 1 t/m 10 en 13 niet nieuw zijn ten opzichte van D1. Verzoekster verwijst ter onderbouwing met name naar alinea's [0023] t/m [0026] en figuren 1 en 2 van D1. Ter zitting heeft verzoekster haar bezwaar tegen conclusie 1 verder toegelicht en heeft zij gesteld dat "rear link portion 35" uit D1 functioneel overeenkomt met de eerste draagarm van conclusie 1 van het octrooi.

Voorts heeft verzoekster aangevoerd dat conclusie 4 onduidelijk is omdat het begrip "eerste uiteinde" als gevolg van de terugverwijzing naar conclusie 1 niet eenduidig is. Ook conclusies 5 en 6 zijn volgens verzoekster onduidelijk, omdat daarin "scharnierpunten" geïntroduceerd worden zonder antecedent.

Verzoekster stelt dat conclusie 8 niet duidelijk en niet-nawerkbaar is. De longitudinale as van de tweede draagarm volgens het octrooi is volgens verzoekster niet aanwijsbaar, waardoor het niet duidelijk is op welke wijze deze draagarm om "zijn" longitudinale as zwenkbaar is.
Voor zover met conclusie 8 een zekere kantelingsvrijheid van de gemeenschappelijke draagarm om de longitudinale as van de rolstoel wordt bedoeld, acht verzoekster dit ook mogelijk bij een rolstoel volgens D1. Hierdoor is conclusie 8 volgens verzoekster niet nieuw ten opzichte van D1, of althans niet inventief.

Verzoekster acht conclusie 10 inconsistent omdat er enerzijds sprake is van een tweetal draagarmen en anderzijds van slechts één achterste draagarm. Daarbij voert zij aan dat het kenmerk "voor het vormen van een achterste draagarm" louter een beoogd doel is en geen constructieve maatregel. Verzoekster stelt verder dat de uit D1 bekende achterste draagarmen door tussenkomst van het frame (10) eveneens zijn verbonden en dat conclusie 10 daarom niet nieuw is ten opzichte van D1.

Voor zover gedoeld wordt op een voor beide ophangeenheden gemeenschappelijke, boogvormige (conclusie 12) achterste draagarm met een enkele achterste steunwieleenheid (conclusie 11) merkt verzoekster op dat dit een bekende uitvoering is van een draagarm voor een midwielaangedreven rolstoel, waarbij zij verwijst naar figuur 1 van D2. Verzoekster stelt dat de maatregelen van conclusies 10 t/m 12 daarmee voor de gemiddelde vakman voor de hand liggend zijn.

Conclusie 14 mist volgens verzoekster inventiviteit omdat een veer- en/of demperelement vervaardigd van rubber algemeen bekend is voor de gemiddelde vakman. Verzoekster wijst op D3, kolom 7, regels 13 t/m 17 als voorbeeld, waarin een elastomeer lichaam als alternatief voor een veerelement wordt geboden.

4. Het verweer van octrooihoudster

Octrooihoudster weerspreekt in haar reactie de bezwaren van verzoekster, echter zonder nadere toelichting. Octrooihoudster stelt dat de conclusies van het octrooi nieuw zijn en uitvinderswerkzaamheid bezitten. Tevens is octrooihoudster van mening dat de uitvinding zoals omschreven in het octrooi wel nawerkbaar is.

5. De overwegingen van Octrooicentrum Nederland

5.1 Nieuwheid conclusie 1

Verzoekster heeft aangevoerd dat document D1 bezwarend is voor de nieuwheid van conclusie 1.
Octrooicentrum Nederland stelt vast dat uit D1 een midwielaangedreven rolstoel bekend is (“..electrically driven wheelchairs of the midwheel drive type..”, zie alinea [0001]; figuur 1).

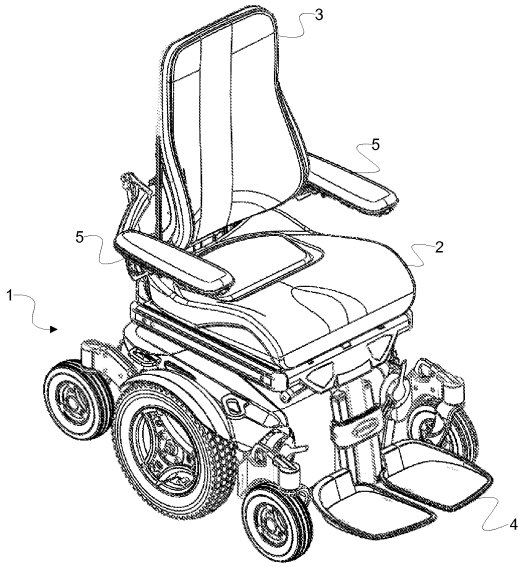

Fig. 1

Octrooicentrum Nederland, onderdeel van Rijksdienst voor Ondernemend Nederland

Datum
24/11/2017

Onze referentie
ORE/2009570/L169

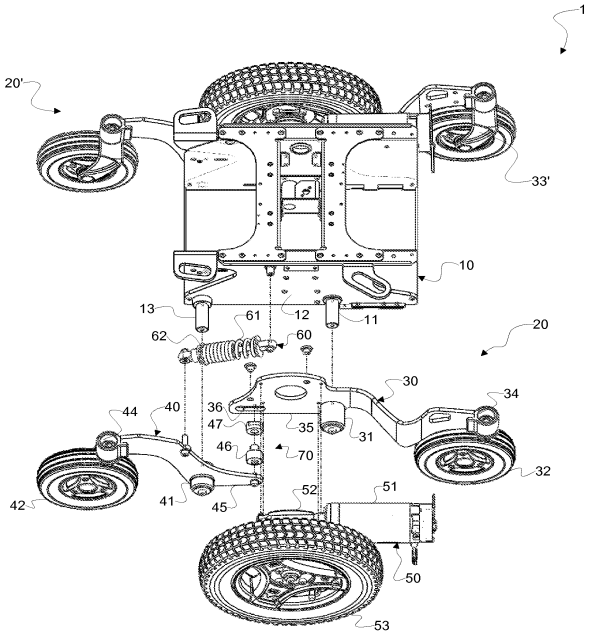

Fig. 2

Deze bekende rolstoel omvat een gestel (“chassis frame 10”, zie D1, figuur 2) en een daarmee verbonden ophangeenheid (“wheel and link arrangement 20”, zie alinea [0023]) voor een aandrijfbaar wielelement (“drive wheel 53”). De bekende ophangeenheid (20) omvat een met het gestel (10) verbonden draagarm (“front link arm 30”, zie figuur 2) voor het aandrijfbare wielelement. Deze draagarm (30) is zwenkbaar met het gestel verbonden door middel van een scharnieras (“pivot axle 11” en “bearing 31”).
Octrooicentrum Nederland is van oordeel dat de draagarm (30) is op te vatten als een samengestelde draagarm die gevormd is uit twee armdelen. Het deel vóór de scharnieras (“front portion 45”), waar een zwenkwiel (“front caster wheel 32”) aan bevestigd is, en het deel achter deze scharnieras (“rear portion 35”), waar het aandrijfbare wielelement (“drive wheel 53”) aan bevestigd is. Armdeel (35) vervult hiermee dezelfde functie als die van de eerste draagarm volgens conclusie 1 van het octrooi en is daarmee een eerste draagarm als bedoeld in conclusie 1.
De eerste draagarm (35) is met een eerste uiteinde zwenkbaar met het gestel (10) verbonden rondom een scharnieras (“pivot axle 11”, zie figuur 2), waarbij het aandrijfbare wielelement (53) roteerbaar bevestigbaar is nabij een op afstand van het eerste uiteinde gelegen gedeelte van de eerste draagarm (35). Deze positie bevindt zich nabij het midden van de eerste draagarm (35) in D1.
De uit D1 bekende ophangeenheid is verder voorzien van een met het gestel (10)

verbonden veer- en/of demperelement (“shock absorber 60”) voor het daarmee veren en/of dempen van een zwenkende beweging van de eerste draagarm, zie de op één na laatste zin van alinea [0036]. De ophangeenheid omvat verder een tweede draagarm (“rear link arm 40”) voor een achterste steunwielelement (“rear caster wheel 42”). De tweede draagarm is met een eerste uiteinde zwenkbaar met de eerste draagarm (35) verbonden, door middel van “coupling means 70”, zie alinea [0027]. Deze verbinding zorgt ervoor dat het veer- en/of demperelement (60) tevens is ingericht voor het daarmee veren en/of dempen van een zwenkende beweging van de tweede draagarm (40), zie de op één na laatste zin van alinea [0036] (“The above described arrangement further allows for that a single shock absorber 60, …, is used for absorbing and damping movements of both links.”). Naar oordeel van Octrooicentrum Nederland zijn daarmee de maatregelen van conclusie 1 van het octrooi bekend uit D1 en is conclusie 1 niet nieuw.

5.2 Conclusie 2

Conclusie 2 voegt aan conclusie 1 van het octrooi de maatregel toe dat het eerste uiteinde van de tweede draagarm tussen het veer- en/of demperelement en de eerste draagarm is geplaatst.
Octrooicentrum Nederland stelt vast dat met ‘tussen’, in conclusie 2 van het octrooi, gedoeld wordt op een plaatsing in de lengterichting van de rolstoel. Dit volgt uit de beschrijving van figuur 1b van het octrooi op bladzijde 7, regels 6 t/m 12. In deze passage worden van voor naar achter de verschillende elementen opgesomd. Deze opsomming is gericht op de achtereenvolgende functionele onderdelen van de ophangeenheid. In het geval van het veer- en/of demperelement is dan met name het aangrijpingspunt op de tweede arm van belang.

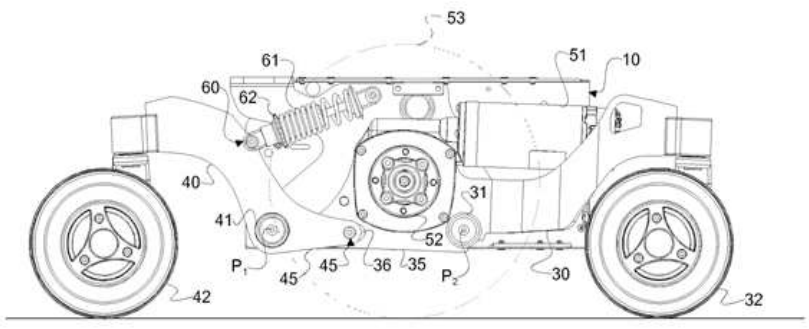

Fig. 3a

Figuur 3a van D1 toont het onderstel van de bekende rolstoel rustend op een vlakke ondergrond (alinea [0030]). Hieruit blijkt dat het eerste uiteinde (nabij "slot 36" in figuur 3a) van de tweede draagarm (45) zich, in de lengterichting van de rolstoel gezien, tussen het aangrijpingspunt van het veer- en/of demperelement (60) op de tweede draagarm en de eerste draagarm (35) bevindt.

Octrooicentrum is derhalve van oordeel dat conclusie 2 niet nieuw is ten opzichte van D1.

5.3 Conclusie 3

In figuur 3a van D1 is te zien dat het veer- en/of demperelement (60) met een eerste uiteinde verbonden is met het gestel ("...pivotally fixed to the side wall 12 of the chassis 10..", zie alinea [0028]). Het andere uiteinde van het veer- en/of demperelement (60) is op een afstand van het gestel (10) gelegen, en rechtstreeks verbonden met de tweede draagarm ("..the other end pivotally connected to the rear link 40..", zie ook alinea [0028]). Conclusie 3 van het octrooi is hierom niet nieuw ten opzichte van D1.

5.4 Conclusie 4

Verzoekster heeft aangevoerd dat onduidelijk is waarop het begrip "eerste uiteinde" terug slaat. Aangezien conclusie 4 gaat om aangrijping van het veer- en/of demperelement op de tweede draagarm, is het volgens Octrooicentrum Nederland voor de gemiddelde vakman duidelijk dat het "eerste uiteinde" van de tweede draagarm bedoeld wordt.

Het veer- en/of demperelement (60) bekend uit D1 grijpt aan op een gedeelte van de tweede draagarm (tussen scharnier "41" en zwenkwiel "42") dat op longitudinale afstand van het het eerste uiteinde van de tweede draagarm ("front end of the front portion 45", figuur 3a) is gelegen. Conclusie 4 is hierom niet nieuw ten opzichte van D1.

5.5 Conclusie 5

Verzoekster heeft aangevoerd dat conclusie 5 onduidelijk is, omdat de "scharnierpunten" in conclusie 5 geïntroduceerd worden zonder terugverwijzing naar eerdere conclusies. Octrooicentrum Nederland stelt echter vast dat in de beschrijving van het octrooi voor de vakman voldoende aanwijzingen zijn te vinden om de term "scharnierpunt" te begrijpen, zie bijvoorbeeld pagina 7, regels 6 t/m 16 van het octrooi. In de geciteerde passage worden "scharnierpunt 46" en "scharnierpunt 52" genoemd. Deze nummering wordt consequent toegepast in het octrooi om de zwenkbare verbinding tussen eerste draagarm en gestel,

respectievelijk tussen de twee draagarmen aan te duiden. Hiermee is naar het oordeel van Octrooicentrum Nederland voor de vakman duidelijk dat met de "scharnierpunten" in conclusie 5 de zwenkbare verbindingen genoemd in conclusie 1 worden bedoeld.

Uit figuren 2 en 3a van D1 blijkt dat het rotatiepunt van het aandrijfbare wielelement (53) gelegen is tussen het scharnierpunt van de eerste draagarm (bij "bearing 31", figuur 2) en het scharnierpunt van de tweede draagarm (bij "bearing 41"). Daarmee is conclusie 5 niet nieuw ten opzichte van D1.

5.6 Conclusie 6

Conclusie 6 voegt aan conclusie 5 de maatregel toe dat het scharnierpunt van de tweede draagarm gelegen is tussen het rotatiepunt van het aandrijfbare wielelement en het veer- en/of demperelement. Evenals bij conclusie 2, begrijpt de vakman dat waar gedoeld wordt op de positie van het veer- en/of demperelement, met name het aangrijpingspunt op de tweede draagarm van belang is, zie ook paragraaf 5.2 van dit advies. De maatregel volgens conclusie 6 van het octrooi is hiermee eveneens bekend uit D1, zie in het bijzonder figuur 3a. Conclusie 6 wordt hierom niet nieuw bevonden ten opzichte van D1.

5.7 Conclusie 7

De maatregel volgens conclusie 7 is eveneens bekend uit D1. Figuur 1 van D1 toont dat de rolstoel een met het gestel (10) verbonden zitelement ("seat 2") voor een gebruiker omvat. De wielas van het aandrijfbare wielelement (53), zoals afgebeeld in figuur 1 van D1, bevindt zich onder het zitelement en is daarmee op loodrechte afstand van het zitelement geplaatst. Conclusie 7 is hierom niet nieuw ten opzichte van D1.

5.8 Conclusie 8

5.8.1 Nawerkbaarheid

Conclusie 8 voegt de maatregel toe dat de tweede draagarm zwenkbaar rondom diens longitudinale as is opgehangen. Verzoekster stelt dat bij een gekromde tweede draagarm zoals getoond in de figuren van het octrooi geen longitudinale as valt aan te wijzen. Volgens verzoekster is conclusie 8 daarom niet nawerkbaar.

Octrooicentrum Nederland stelt vast dat de vakman de beschrijving van het octrooi dient te raadplegen om te bepalen wat met de "longitudinale as" in

conclusie 8 bedoeld wordt. In de beschrijving worden achtereenvolgens verschillende uitvoeringsvormen van de midwielaangedreven rolstoel besproken. Het octrooi beschrijft als eerste een ophangeenheid aan één zijde van de rolstoel, zie pagina 2, regels 8 t/m 24. De uitvoeringsvorm volgens conclusie 8 waarin vereist wordt dat de tweede draagarm zwenkbaar om diens longitudinale as is opgehangen, wordt vervolgens benoemd op pagina 3, regels 20 t/m 25. Daarna volgt een uitvoeringsvorm waarbij de rolstoel is voorzien van twee ophangeenheden, één aan de linker- en één aan de rechterzijde van de rolstoel (pagina 3, regels 26-34). Tenslotte volgt een uitvoeringsvorm waarbij de tweede draagarm van een eerste ophangeenheid is verbonden met de tweede draagarm van een verdere ophangeenheid, zie pagina 4, regels 18-22. In de passage van pagina 7, regels 2 t/m 5 wordt vermeld dat het octrooi, hoewel in de figuren slechts uitvoeringsvormen worden getoond met een integraal gevormde achterste steunarm 7, ook betrekking heeft op uitvoeringsvormen met 'twee onafhankelijk van elkaar beweegbare tweede armen'.

De vakman zal derhalve eerst voor de uitvoeringsvorm met een enkele ophangeenheid de longitudinale as bedoeld in conclusie 8 bepalen. Deze uitvoeringsvorm omvat een tweede draagarm voor een achterste steunwielelement (pagina 2, regels 9-10), die met een eerste uiteinde verbonden is met een eerste draagarm (pagina 2, regels 10-11) en voorts verbonden is met een veer- en/of demperelement en het achterste zwenkwiel. De vakman weet dat de tweede draagarm enige afstand dient te overbruggen tussen het verbindingspunt met de eerste draagarm en het achterste zwenkwiel. Zonder nadere illustratie zal de vakman in eerste instantie denken aan een recht element als tweede draagarm. Om te voldoen aan 'zwenking rondom diens longitudinale as', is zwenking in de twee verbindingspunten, met eerste draagarm en veer- en/of demperelement, noodzakelijk. Een draagarm met dergelijke zwenkbare verbindingen is naar oordeel van Octrooicentrum Nederland voor de vakman zonder meer technisch uitvoerbaar.
Octrooicentrum Nederland concludeert dat conclusie 8 voor de gemiddelde vakman in het licht van de beschrijving voor de uitvoeringsvorm met onafhankelijk beweegbare tweede draagarmen nawerkbaar is.

Octrooicentrum Nederland is voorts van oordeel dat de vakman bij het beschouwen van de uitvoeringsvorm waarbij de beide tweede draagarmen verbonden zijn, niet opnieuw de longitudinale as van de tweede draagarm behoeft te bepalen, aangezien hij reeds bekend is met de locatie van de longitudinale as uit de eerdere uitvoeringsvorm met twee losse draagarmen. Het bezwaar van verzoekster op basis van de niet-nawerkbaarheid van conclusie 8 treft hierom geen doel.

Octrooicentrum Nederland stelt op grond hiervan ook vast dat met conclusie 8 niet wordt gedoeld op een kantelingsvrijheid van de gemeenschappelijke draagarm om de longitudinale as van de rolstoel, zoals verzoekster heeft betoogd.

5.8.2 Nieuwheid

Zoals bij de bespreking van conclusie 1 vermeld, is uit D1 een tweede draagarm (40) bekend. Deze tweede draagarm (40) is bevestigd aan het frame door middel van "bearing 41" en "pivot axle 13", zodanig dat deze arm om "pivot axle 13" kan draaien. De bekende draagarm uit D1 functioneert, blijkens alinea [0016], als bladveer voor het opvangen van zijdelingse impact. Deze arm is echter niet zodanig opgehangen dat hij kan zwenken om zijn longitudinale as. De bekende inrichting uit D1 is hierom niet nieuwheidsschadelijk voor conclusie 8, waarmee conclusie 8 nieuw is ten opzichte van D1.

5.8.3 Inventiviteit

Uitgaande van D1 als meest nabije stand van de techniek is de verschilmaatregel van de inrichting volgens conclusie 8 dat de tweede draagarm zwenkbaar rondom diens longitudinale as is opgehangen. Het voordeel hiervan is, zoals in het octrooi genoemd, dat het aantal vrijheidsgraden van de tweede draagarm toeneemt, waardoor een nauwkeurige volgbeweging van de wielen over de ondergrond mogelijk is.

Het objectief technisch probleem dat met de maatregel van conclusie 8 wordt opgelost is: hoe kan de bekende rolstoel uit D1 worden aangepast, zodanig dat de achterwielen van de rolstoel op oneffen grond goed contact houden met de ondergrond en een beter volggedrag van de achterwielen wordt verkregen? De vakman die voor deze opdracht wordt gesteld, begrijpt dat hij dit kan bereiken door te zorgen voor meer vrijheidsgraden voor de zwenkwielen. Uitgaande van D1 zal de vakman die de achterste zwenkwielen extra vrijheidsgraden wil geven zoeken naar een eenvoudige manier om dit doel te bereiken. De vakman kan bijvoorbeeld om zijn doel te bereiken de bevestiging van de zwenkwielen aan het uiteinde van de tweede armen zodanig aanpassen dat de wielen de gewenste vrijheidsgraden krijgen. De vakman zal echter niet de gehele tweede draagarm ("rear link arm 40") laten zwenken om zijn longitudinale as, omdat hiervoor veel ingrijpendere aanpassingen in de constructie van de rolstoel volgens D1 nodig zijn. Conclusie 8 wordt hierom inventief bevonden ten opzichte van D1.

5.9 Conclusie 9

Conclusie 9 specificeert dat de rolstoel een verdere ophangeenheid omvat overeenkomstig de ophangeenheid zoals gedefinieerd in conclusie 1. Uit D1 is een rolstoel met twee ophangeenheden ("wheel and link arrangement 20,20' ", figuur

2; alinea [0023]), links en rechts van de zitting, bekend. Daarmee is de maatregel volgens conclusie 9 bekend en is conclusie 9 niet nieuw ten opzichte van D1.

5.10 Conclusie 10

5.10.1 Nieuwheid

Conclusie 10 voegt de maatregel toe aan conclusie 9 dat de tweede draagarm van de ophangeenheid en de tweede draagarm van de verdere ophangeenheid met elkaar verbonden zijn voor het vormen van één achterste draagarm. Verzoekster stelt dat in D1 de tweede draagarmen ook met elkaar zijn verbonden en wel middels het chassis. Octrooicentrum Nederland stelt vast dat door een verbinding van twee tweede draagarmen via het gestel niet één achterste draagarm wordt gevormd, zoals vereist in conclusie 10. Octrooicentrum Nederland is van oordeel dat de materie van conclusie 10 op zichzelf niet bekend is uit D1. Conclusie 10 is derhalve nieuw ten opzichte van D1.

5.10.2 Inventiviteit

Uitgaande van D1 als meest nabije stand van de techniek is de verschilmaatregel van de rolstoel volgens conclusie 10 dat deze is voorzien van één achterste draagarm, gevormd door de tweede draagarm van de ophangeenheid en de tweede draagarm van de verdere ophangeenheid met elkaar te verbinden.
Voor het beoordelen van de inventiviteit van conclusie 10 wordt eerst het beoogd effect vastgesteld. Volgens de beschrijving van het octrooi (pagina 4, regel 19 t/m 26) kan bij een enkele achterste draagarm met één achterste steunwielelement worden volstaan, terwijl alle wielen contact blijven houden met de grond bij het rijden over obstakels, zie ook blz. 8 regels 1 t/m 3 van het octrooi. Het objectief technisch probleem dat met de maatregel van conclusie 10 wordt opgelost is derhalve: Hoe kan de bekende rolstoel uit D1 zodanig worden aangepast dat met minder onderdelen kan worden volstaan zonder dat dit ten koste gaat van de onafhankelijke wielophanging van de wielen links en rechts van de rolstoel? De vakman die uitgaande van de rolstoel volgens D1 voor de opdracht wordt gesteld om het aantal onderdelen te verminderen, zal in zijn zoektocht naar een oplossing D2 vinden. Uit D2 is een rolstoel bekend met één achterste draagarm (“Arm 31/32”, figuren 1 en 2) voorzien van een enkel achterste steunwielelement. Deze achterste draagarm is verend (“Federkräften der ROSTA-elemente 287, 33”, figuren 1 en 2) verbonden met het gestel (“Teil 23”). De vakman, die overweegt om het aantal onderdelen van de uit D1 bekende rolstoel te verminderen door de achterste draagarmen te verbinden om een enkele achterste draagarm met een enkel achterste zwenkwiel te verkrijgen, zal zich realiseren dat dat resulteert in

een stijve constructie, waarbij de beide aangedreven wielen door de nieuwe achterste draagarm zijn verbonden. Dit zou resulteren in een constructie waarbij een beweging van het ene aangedreven wiel in verticale richting, via de twee verbonden tweede draagarmen, doorgegeven wordt aan het aangedreven wiel aan de andere zijde van de rolstoel. Oftewel, een constructie waarbij het linker- en rechterwiel niet meer onafhankelijk van elkaar kunnen bewegen. Octrooicentrum Nederland concludeert derhalve dat de vakman D1 niet met D2 zou combineren. Het inventiviteitsbezwaar van verzoekster op basis van de combinatie van D1 en D2 treft hierom geen doel.
Octrooicentrum Nederland komt tot de slotsom dat de vakman op basis van de aangevoerde literatuur en zijn vakkennis niet zal komen tot de maatregelen volgens conclusie 10 van het octrooi. Conclusie 10 is hierom inventief.

5.11 Conclusie 11 en 12

In afhankelijkheid van conclusie 10 zijn conclusies 11 en 12 eveneens nieuw en inventief.

5.12 Conclusie 13

Conclusie 13 specificeert dat de rolstoel een met het gestel verbonden voorste draagarm omvat, waaraan ten minste een voorste zwenkwielelement roteerbaar bevestigbaar is. Uit figuur 2 van D1 is te zien dat een voorste draagarm (het voorste gedeelte van “front link arm 30”) met het gestel (10) is verbonden middels een lagering (“bearing 31”). Aan de voorste draagarm is een voorste zwenkwiel (“front caster wheels 32”) roteerbaar bevestigd (alinea [0025]). Conclusie 13 is derhalve niet nieuw ten opzichte van D1.

5.13 Conclusie 14

Conclusie 14 voegt de maatregel toe dat het veer- en/of demperelement in hoofdzaak is vervaardigd uit rubber. Een veer- en/of demperelement van rubber is niet bekend uit D1. Conclusie 14 is daarom nieuw.
Octrooicentrum Nederland acht een veer- en/of demperelement, dat in hoofdzaak vervaardigd is uit rubber, bekend bij de gemiddelde vakman. Het toepassen van een dergelijk element kan geen inventiviteit verschaffen. Octrooicentrum Nederland is van oordeel dat met de openbaarmaking van ‘elastomeer’ uit D3,

door verzoekster aangevoerd ter onderbouwing van haar inventiviteitsbezwaar tegen conclusie 14, de vakman eveneens zonder inventiviteit tot vervaardiging van een veerelement uit rubber zou komen. Conclusie 14 is hierom niet inventief.

6 Advies

Het advies van Octrooicentrum Nederland luidt op grond van het vorenstaande dat:
- conclusies 1 t/m 7, 9 en 13 vernietigbaar zijn wegens gebrek aan nieuwheid;
– conclusie 14 vernietigbaar is wegens gebrek aan inventiviteit;
– de tegen conclusies 8 en 10 t/m 12 aangevoerde bezwaren geen doel treffen.

Aldus gedaan op 24 november 2017 te Den Haag door J.W. Meewisse, A.A.M. Bexkens en J.C. van der Linden,

dr.mr.ir. J.W. Meewisse	ir. S. el Bouazzaoui
voorzitter	secretaris